

ת"פ (באר שבע) 5446-12-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (באר-שבע) 5446-12-22 - מדינת ישראל נ' פלונימחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 5446-12-22

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רפאל אביב - פמ"ד

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אלין שקאף

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[29.10.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

גזר דין

האישום והסדר הטעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של חבלה ופציעה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו אחיינו של ע.מ. יליד 1954 ("המתלונן").

המתלונן מוגבל בהליכתו, מתנועע באמצעות קלנועית שברשותו ("קלנועית") ומטופל ע"י מטפל סיעודי.

בתאריך 17.11.22 בשעה 13:00 או בסמוך לכך, שהה הנאשם סמוך לביתו של המתלונן, וקשר את כלביו במקום באמצעות רצועות.

המתלונן ששמע את נביחות הכלבים בסמוך לביתו, יצא מביתו, והתיר את הרצועות שנכרכו סביב הכלבים.

סמוך לאחר מכן, הנאשם שהיה במקום לקח את הכלבים איתו, כולל כלב גור שנמסר לפני כן ע"י הנאשם למתלונן בתמורה כספית ("הגור").

המתלונן ביקש מהנאשם ששייב אליו את הגור, אולם הנאשם סירב לכך והחל ללכת מהמקום כשהוא נשוא על גופו סכין ("הסכין").

במעמד הנ"ל, עלה המתלונן על הקלנועית שלו, נסע אחר הנאשם וניסה לחסום את המשך דרכו של הנאשם, בכך שחג סביבו באמצעות הקלנועית. במהלך הסיבובים, התנגשו הנאשם והמתלונן זה בזה.

הנאשם, סמוך לאחר מכן, ניגש אל המתלונן מאחור, כשהוא אוחז בסכין ודקר אותו בגבו.

המתלונן הזעיק סיוע ופונה באמצעות אמבולנס מד"א למרכז רפואי כשהוא סובל מפצע דקירה מדמם בגב מצד ימין. המתלונן אושפז בבית החולים מתאריך 17.11.22 ועד לתאריך 20.11.22, ובין היתר, הוחדר נקז לחזהו של המתלונן עם יציאה של אוויר בלחץ. במהלך אשפוזו הוצא הנקז והפצע ונסגר באמצעות סיכות.

הנאשם במעשיו הנ"ל גרם למתלונן חבלה חמורה תוך שימוש בנשק קר.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן והורשע בעבירה המפורטת בו. אין הסכמות לעונש והוסכם שהנאשם יישלח לתסקיר שירות המבחן והטיעונים יישמעו לאחר מכן. הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש, הנאשם נעדר עבר פלילי.

מטעם ההגנה הוגשו:

נ/1 - מסמכים אודות שירותו הצבאי, מהם עולה שהיה לוחם חילוץ והצלה וקיבל את השירות המבצעי ואות מערכה של צוק איתן.

נ/2 - אישורים רפואיים.

נ/3 - אישור על נכות כללית של 40 אחוז, מביטוח לאומי.

נ/4 - מסמך מיום 26.9.24 אותו כתב העו"ס המטפל, אשר ציין את ההליך אותו הנאשם עובר יחד עימו, ומציין כי להערכתו זקוק להמשיך בתוכנית טיפול, מגויס לכך, ורוצה להמשיך עד להשגת שיקום מלא, ובשלב זה, עונש מאסר עלול לקטוע את ההליך ולייצר התדרדרות במצבו הנפשי. עוד צויין במסמך כי לנאשם סימפטומים פוסט טראומטיים, הוא נמצא בליווי פסיכיאטרי ומאוזן תרופתית.

תסקירי שירות המבחן

4. הוגשו שני תסקירי שירות מבחן.

בהתסקיר מיום 9.7.24 - הנאשם שירת שירות צבאי מלא. במהלך שירותו הצבאי היה עד לאירועים טראומטיים אשר מעולם לא עובדו. לאחרונה אובחן עם מאניה דיפרסיה, הנאשם נשלח לאשפוז בכפייה. במהלך אשפוזו אובחן כמתמודד עם הפרעה ביפולארית, פוסט טראומה והפרעה נפשית התנהגותית כתוצאה משימוש בקנאביס, והוכר במוסד לביטוח לאומי עם 25% נכות נפשית. שיתף כי לא הצליח להתייבב במקומות עבודה ונהג להחליף עבודות בתדירות גבוהה מאוד. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בנושא הסמים. בדיקות סם שנעשו יצאו ללא שרידי סם מלבד אחת שיצאה חיובית לסם הקנביס. הנאשם הודה בביצוע העבירה ולקח אחריות בגינה. הנאשם שלל את היותו אדם אלים. הביע צער וחרטה עמוקה על מעשיו וציין כי אינו זוכר את הרגע הספציפי בו פגע בדודו. לדבריו, הוא חש מותקף. מבין כי חווה מאניה. חש מובך ומבוש לאור האשמות התקיפה העומדות כנגדו. הנאשם ביטא רצון ומוכנות אמיתית להשתלב בהליך טיפולי.

בשיחה עם המתלונן, הוא תיאר כי התגלע ביניהם ויכוח באשר לגור כלב אשר נמכר לו כמספר ימים קודם לכן והנאשם התחרט והחליט לקחת אותו ממנו. שיתף כי מתמודד עם בעיות בריאותיות שונות ומרובות אשר לא נגרמו לו באופן ישיר כתוצאה מהדקירה, אך בעקבות הדקירה הוא אושפז למשך כחמישה ימים בבית החולים ונזקק לניקוז. עוד מסר, כי לא הוא אשר הגיש תלונה כנגד הנאשם. לא הבין את הסיבות להתנהגותו של הנאשם שכן לא היה ביניהם ריב ו/או ויכוח טרם לכן ולא הבין את הסיבה בגינה חזר בו הנאשם לקחת את גור הכלבים שמכר לו. שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה שיקומית טיפולית. הומלץ על הטלת צו מבחן לשנה במהלכו ישתלב בקבוצה טיפולית, ושל"צ בהיקף של 250 שעות.

בתסקיר מיום 18.9.24 - הנאשם שיתף כי השתלב בתעסוקה כמוכר בחנות, החל בשיחות פרטניות עם עו"ס; השתלב בטיפול בעמותה "לא מפקירים פצועים בשטח". בשיחה עם העו"ס מטעם העמותה נמסר כי הנאשם לוקח חלק פעיל באירועי העמותה השונים, עובר תהליך טיפול חיובי ובעל רצון ומוטיבציה לשינוי ושיקום. לוקח אחריות על חלקו בעבירה. הנאשם פנה ביוזמתו למרכז חוסן והחל להשתלב בהליך טיפולי הכולל 12 מפגשים פרטניים. בשיחה עם העו"ס במרכז נמסר כי הנאשם בעל מוטיבציה ורצון כנה לשקם את עצמו. הנאשם טרם השתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן, אך עתיד להשתלב. שירות המבחן התרשם כי חרף הקשיים עמם מתמודד הוא עושה מאמצים לקיים שגרת יום ומתמיד אף בהשתלבותו והגעתו לשיחות פרטניות בעמותה, וחזר על המלצתו מהתסקיר הקודם. כמו כן הוגשו במהלך ההליך שתי חוות דעת פסיכיאטריות, מהן עולה שהנאשם כשיר והיה אחראי למעשיו. טענות הצדדים:

5. לטענת ב"כ המאשימה:

מתחם העונש ההולם לו עותרת המאשימה כולל מאסר בין 3 ל-5 שנים. ב"כ המאשימה מפנה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שיש לתת להן את הדעת בעת קביעת מתחם העונש ההולם. נטען כי הנאשם מחולל האירוע, הוא זה שניגש למתלונן ולקח גור כלבים אשר שייך לו, ובכך בעצם התחיל אותו אירוע.

נטען כי בסופו של דבר מדובר בוויכוח של מה בכך, שהגיע לתוצאה חמורה.

ב"כ המאשימה מפנה לנתוניו האישיים של המתלונן, וכי מדובר באדם נכה סיעודי מבוגר מוגבל בהליכתו, ונטען כי כל אלה מעצימים את הפגיעה בערכים המוגנים ומגדילים את המתחם של העונש בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. ב"כ המאשימה מציין את הפגיעה והנזק שנגרם ממנה, ואת העובדה שמדובר בפגיעה באדם בגיל 71 סיעודי ומוגבל בהליכתו, ובכך יש כדי להשליך על פוטנציאל הנזק.

נטען כי הגם שיש מקום למשקל לשיקולי הרתעת הרבים, המאשימה עותרת למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, דהיינו 3 שנות מאסר, וזאת בהתחשב בתסקירי שירות המבחן ובנתונים האישיים של הנאשם. נטען כי אלו רלבנטיים לעונש בתוך המתחם ואינם מצדיקים סטייה לקולא. מכל האמור המאשימה עותרת להטלת עונש מאסר של 3 שנים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

6. לטענת ב"כ הנאשם:

מדובר באירוע שאירע לפני כשנתיים, הנאשם נעדר עבר פלילי זהה מעורבותו הפלילית הראשונה. אין מחלוקת שמדובר באירוע רגעי נעדר כל תכנון מראש.

הנאשם אכן היה מצויד בסכין, על גופו, וזאת לצרכי עבודתו, ומשכך גם לא הורשע בעבירה זו.

לענין מחולל האירוע, נטען כי אין מחלוקת שמדובר באירוע חמור, יחד עם זאת לאחר אותו וויכוח שהיה עם גור כלבים, הנאשם למעשה לוקח את עצמו והולך מהמקום עם הגור שהוא מכר לו. המתלונן נוסע עם הקולנועית אחרי הנאשם וחג סביבו תוך שלמעשה הוא חוסם את דרכו להמשיך ללכת, ובאקט של שנייה קורה האירוע.

הנאשם שירת שירות צבאי מלא, במהלך שירותו הצבאי אף היה מעורב באירוע של חדירת מחבלים, והיום בדיעבד לאחר שלמעשה הופנה להליכים במסגרת ההליך הפלילי ולאור ה-7.10 הסתבר כי מדובר במי שיש לו פוסט טראומה על רקע שירותו הצבאי. תוך כדי ניהול ההליך, בחודש מרס 2024 הנאשם עבר התקף פסיכוטי, אושפז בהוראת אשפוז, ולראשונה שם אובחן כמי שלוקה בהפרעה ביופולרית - מאניה דפרסיה.

שירות המבחן הפנה את הנאשם לביטוח לאומי על מנת שיבחן נכות רפואית ואכן הוכרה לו נכות רפואית של 40 אחוז, מה שמאפשר לנאשם להעלות לוועדת סל שיקום ולקבל מעטפת טיפולית שיקומית שתאפשר לו לקדם ולשקם את חייו.

הנאשם והוריו הם תושבי עוטף עזה, ביום 7.10 המושב בהם מתגוררים הוקף מחבלים, הפרדס מאחורי ביתם בהמשך הפך לשטח צבאי, הם חזו במסוק מתפוצץ באוויר לאחר שמחבלי החמאס ירו טיל לעברו. למעשה כלל המושב התפנה אולם הנאשם ומשפחתו לא התפנו מאחר והוא היה באיזוק אלקטרוני.

הנאשם במעקב פסיכיאטרי לאחר שחרורו מאשפוז ומשתף פעולה באופן מלא, הוא מגיע לביקורות אחת לחודש, ובטיפול פסיכיאטרי.

על רקע הפוסט טראומה ובשילוב עם עמותת לא מפקירים פצועים בשטח, הנאשם פנה למרכז חוסן שדות נגב והחל טיפול מיוזמתו, והוגש מסמך אותו כתב העו"ס המטפל, ובו צויין כי בשלב זה, עונש מאסר עלול לקטוע את ההליך ולייצר התדרדרות במצבו הנפשי.

נטען כי היום עומד בפני בית המשפט אדם אחר לחלוטין מזה שביצע את העבירה. הנאשם משתף פעולה בכל מישורי החיים עם כלל גורמי הטיפול, ומאדם אשר לא טופל ואבחנותיו לא היו על השולחן, אנו נמצאים היום עם אדם מאובחן, מטופל, שמקבל מענה ומעטפת לצרכים שלו.

נטען כי שיקום הוא לא רק נרקומן שעובר גמילה, זה לא מטרת שיקום, בית המשפט צריך להסתכל האם אדם שביצע הוא האדם שעומד בפניו, וב"כ הנאשם סבורה שהתשובה לכך היא שלילית.

שירות המבחן בא בהמלצה שיקומית טיפולית, יש לקבל את ההמלצה של שירות המבחן, וזאת בשים לב לכלל נתוניו כפי שהובאו בפני בית המשפט ולנסיבות האירוע עצמו.

נטען כי מתחם הענישה אליו עותרת המאשימה הוא מחמיר שלא עולה בקנה אחד עם הפסיקה. בנסיבות אלה, של הנאשם, יש להעדיף את שיקולי שיקומו על פני הטלת מאסר.

הוגשה השלמת טיעונים לעונש מטעם הנאשם בה נכתב כי הנאשם רצה להתגייס למילואים אולם לא גוייס בשל ההליך, וכי אביו נפל במהלך אחת האזעקות ועבר ניתוחים, שהם בשיקום וטרם שהם לשיקום מלא, והנאשם מסייע לאמו.

הנאשם אמר שהוא מצטער על האירוע, מאותו יום הוא מנסה להבין מה יכול היה לעשות שונה, הוא מצטער, אם היה יכול לבקש סליחה מדוד שלו והוא נורא מצטער עליו.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

7. בביצוע העבירה, פגע הנאשם בערכים המוגנים של כבוד האדם, שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הביטחון האישי וגם הביטחון הציבורי.

הנאשם ביצע מעשה אלימות חמור וקשה, תוך שימוש בסכין, דקר בגבו את דודו, המתלונן המוגבל בהליכתו שהיה בגיל מעל 68, וגרם לפצע דקירה מדמם בגב מצד ימין, בעקבותיו אושפז המתלונן ארבעה ימים בבית חולים ובין היתר, הוחדר נקז לחזהו עם יציאה של אוויר בלחץ. במהלך אשפוזו הוצא הנקז והפצע נסגר באמצעות סיכות. מדובר במעשה אלימות קשה אשר גרם לתוצאה קשה למתלונן.

רבות נפסק לעניין חומרת עבירות האלימות ועבירות השימוש בנשק קר, הצורך למגרן והצורך בהכבדת הענישה בגין. זכותו של אדם לשלמות הגוף הינה זכות מקודשת אשר אין להתיר פגיעה בה, אין לצמצם את חומרת הפגיעה בה, ויש להילחם בה באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה.

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם פתרון סכסוכים בנשק קר או חם, במיוחד כאשר תופעות מסוג זה מתרחשות חדשות לבקרים ולא פעם בתחום המשפחה. תרומתו של בית המשפט למאמץ שנועד למגר התופעה צריכה לקבל ביטוי ברמת הענישה הנקוטה". ע"פ 4697/11 מ"י נ' סילמאן אלצאנע (24.3.2013).

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו. "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" ע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן (10.11.2009).

"בית משפט זה חזר ועמד על הצורך להיאבק בתופעת הסכינאות באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה, ואין צורך לחזור על הדברים ... לא ניתן להפריז באשר לחומרת מעשיו של המשיב, אשר אך בנס לא הובילו לתוצאה קטלנית, והכל בשל ויכוח על עניין של מה בכך. אכן, במסגרת הסדר הטיעון יוחסה למשיב "רק" עבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות להבדיל מעבירה לפי סעיף 329 לחוק, אך נסיבות המעשה, כפי שעולות מעובדות כתב האישום המתוקן, הן על הצד המחמיר ביחס לקשת המקרים הנכנסים בגדרה של עבירה זו (אשר העונש המירבי בגינה עומד על 14 שנים). בית משפט קמא אמנם ציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הטמון בשיסוף גרונו של אדם, אך במבחן התוצאה נדמה כי לא ניתן לכך המשקל הראוי." ע"פ 425/23 מ"י נ' Tekest Teklu (4.7.2023). בעבירות אלימות מסוג זה, המבוצעות תוך שימוש בנשק קר, הלכה היא כי דינו, על דרך הכלל, למאסר בפועל. וכך נפסק:

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות ישא בעונש חמור על מעשהו והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר." ע"פ 8314/03 מ"י נ' שיהאד (7.6.2005).

ולהטלת מאסר בעבירות אלו ר' גם הדברים הבאים:

"הלכה מושרשת בבית משפט זה היא כי נוכח חומרתן, עבירות אלימות המערבות שימוש בכלי נשק קר, ובו סכין, ראויות לגינוי ולמיגור ... בהתאם, הובהר לא אחת כי בעבירות אלו יגזרו עונשי מאסר בפועל, גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי וגילו צעיר ..." ע"פ 5200/16 חליל כבוב נ' מ"י (3.11.2016).

8. קשת הענישה בעבירות אלימות, לרבות המבוצעות תוך שימוש בנשק קר, הינה רחבה, והמתחם נקבע ע"פ נסיבותיו של כל אירוע, האלימות אשר הופגנה במסגרתו, תוצאותיה ומידת החומרה העולה ממנו. ר' ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014): "קשת הענישה בעבירות אלימות, תוך שימוש בנשק קר, רחבה ומגוונת". קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בעיקר תוך התייחסות לנסיבות המסוימות של ביצוע העבירה, וקביעתו אינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק, אלא, ובעיקר, בנסיבות בהן בוצעה, תוצאותיה, ומידת חומרתה. מתחם העונש מבטא את מתחם ההתייחסות העונשית למקרה המסוים, בנסיבותיו המסוימות.

להלן התייחסות לפסיקה, אשר מטבע הדברים יש לאבחן בהתאם לנסיבות כל אירוע.

בע"פ 448/14, 462/14 מ"י נ' ליאור אזולאי, וערעור שכנגד (17.11.14), הורשע המשיב בעבירות חבלה בכוונה מחמירה וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שדקר את המתלונן 2 בראשו לאחר ויכוח שכלל עימות פיזי, המתלונן 1 הדף את המשיב בבעיטה והרחיקו מחברו, והמשיב דקרו בבית החזה, למתלונן 1 נגרם פצע דקירה עמוק בבית החזה, ולמתלונן 2 חתך בראשו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בגין שתי העבירות הנע בין 2.5 ל - 6 שנות מאסר, וגזר על המשיב 30 חודשי מאסר. למשיב עבר פלילי בעבירות רכוש. הערעור והערעור שכנגד נדחו.

בע"פ 6636/09 טיגאב וואסה נ' מ"י (26.4.2010) - המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שדקר את המתלונן בעת ויכוח שפרץ בין השניים, וכתוצאה מהאמור המתלונן נזקק להתערבות כירורגית ואושפז במשך ימים. על המערער נגזרו 4 שנות מאסר. ביהמ"ש העליון קבע כי, למרות שהמערער נעדר עבר פלילי, אין להקל בעונשו כאשר מעשיו יכולים היו לגרום לתוצאות קשות בהרבה וכי נוכח גל האלימות בחברה הישראלית, העונש אינו ברף חומרה גבוה.

בע"פ 4631/13 מ"י נ' מוסא כרים ואח' (25.2.2014) - המערערים הורשעו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שתקפו את המתלוננים באמצעות מקלות מעץ. על המערער 1 הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער 2 הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון אישר את המתחם אשר קבע ביהמ"ש המחוזי בעבירה זו בנסיבותיה כמתחם הנע בין 18 חודשים ל - 5 שנות מאסר, והוסיף כי קשת הענישה בעבירות מסוג זה רחבה ביותר וכי יש להחמיר עם אלו אשר עושים שימוש בכלי נשק קר: "בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות אלימות המתבצעות על ידי מי שמבקש לפתור סכסוכים בכוח הזרוע ובמיוחד באמצעות נשק קר ועל הצורך בענישה משמעותית שתהווה גמול הולם לאינטרסים החשובים הנפגעים במקרים מסוג זה".

בע"פ 7/14, 8912/13 מ"י נ' יצחק טל וערעור שכנגד (6.2.2014) - המשיב 1 (המערער בערעור שכנגד) הורשע בעבירה של חבלה בכוונה חמורה, וזאת לאחר שהמשיב 1 דקר את המתלונן באמצעות חפץ חד ותוך שהופגנה כלפי המתלונן אלימות נוספת. על המערער, אשר נעדר עבר פלילי ועם תסקיר חיובי ביותר, הושת עליו 12 חודשים בביהמ"ש המחוזי. ביהמ"ש העליון קיבל את הערעור והחמיר את עונשו של המשיב 1 ל-24 חודשי מאסר, תוך התייחסות לצורך במיגור תופעת האלימות הקשה הפוקדת את החברה.

בע"פ 6971/13 אשר עמרן ואח' נ' מ"י (23.9.2014) - המערערים הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר, ועל המערער הוטלו 43 חודשי מאסר, על המערער 2 הוטל 40 חודשי מאסר ועל המערער 3 34 חודשי מאסר, כאשר במעשיהם המערערים דקרו בסכין את המתלונן. ביהמ"ש העליון אישר את המתחם אשר קבע ביהמ"ש המחוזי בעבירות אלו הנע בין 18 חודשים ל-4 שנות מאסר, והוסיף אודות הצורך להחמיר בעבירות אשר נעשה בהן שימוש בסכין.

בע"פ 4145/12 הרוש נ' מ"י (29.4.2013) הורשע המערער בעבירות לפי סעיף 380 ולפי סעיף 333 בצירוף 335 לחוק העונשין, בכך שבהיותו בתחנת דלק נטל בקבוק שתייה מהקיוסק, ניפצו והניפו לעבר צווארו של אחד, ובעקבות התערבותו של אחר, נגרמה לאחד שריטה בצווארו, ולאחר דקירה בידו משברי הבקבוק, אשר גרמה לנזק שחייב ניתוח ונוצר חשש לגרימת נזק קבוע ביכולת התנועה בידו. על המערער נגזר עונש מאסר בפועל של 4 שנים, מאסר מותנה ופיצוי בסך 25,000 ₪, וערעורו נדחה.

בע"פ 6636/09 טיגאב וואסה נ' מ"י (26.4.2010) - המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(1)(2) לחוק העונשין, בכך שדקר את המתלונן באמצעות סכין מספר דקירות בפלג גופו העליון, בעת ויכוח שפרץ בין השניים, וכתוצאה מהאמור המתלונן נזקק להתערבות כירורגית ואושפז במשך מספר ימים. על המערער נגזרו 4 שנות מאסר. נקבע כי, למרות שהמערער נעדר עבר פלילי, אין להקל בעונשו כאשר מעשיו יכולים היו לגרום לתוצאות קשות בהרבה וכי נוכח גל האלימות בחברה הישראלית, העונש אינו ברף חומרה גבוה. צויינה לחומרה משמעות המקום אליו כוונו הדקירות שם, פלג גופו העליון של הקורבן, וצוין כי התוצאה יכולה היתה להיות קשה יותר ואף קטלנית.

9. נסיבות ביצוע העבירה ע"י הנאשם חמורות, ולחומרת הדקירה של המתלונן בגבו באמצעות סכין מתווספת החומרה העולה משמדובר בדקירת אדם מבוגר המתקשה להתנייד, על כל המשמעות שיש לפגיעה כזו באדם זה. על המתחם לבטא חומרה זו.

לאור כל האמור לעיל, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם לעבירה אשר ביצע הנאשם, בנסיבות ביצועה, כולל מאסר בפועל הנע בין 30 ל - 54 חודשים.

על הענישה לכלול רכיב פיצוי משמעותי לאור הנזק שנגרם למתלונן. הענישה

10. הנאשם יליד 1995 ונעדר עבר פלילי. הנאשם מקבל אחריות, ושיתף פעולה עם שירות המבחן. לנאשם קשיים, הוא בעל נכות כללית, וסובל מתסמינים המפורטים לעיל, בכמה מישורים. אכן, כטענת ב"כ המאשימה, בענישה בעבירות אלו יש ליתן משקל לשיקולי הרתעת הרבים, ויש להוסיף גם הרתעת היחיד.

למרות זאת עותר ב"כ המאשימה להטלת ענישה ברף התחתון של המתחם לאור נסיבותיו של הנאשם. אכן נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם צריכות לבוא לידי ביטוי במסגרת הענישה, והמשמעות הינה כי על הענישה להיות ברף התחתון של המתחם.

אינני מוצא כי שיקולי שיקום בענייניו של הנאשם צריכים להביא לירידה אל מתחת למתחם, אינני מוצא הליכי שיקום משמעותיים, או נסיבות המצדיקות ירידה מתחת למתחם.

הענישה המוצעת ע"י שירות המבחן אינה נותנת ביטוי להלימה הנדרשת אל מול המעשה וחומרתו, ואינה נותנת כל ביטוי לשיקולי הענישה.

לא נעלמה מעיני אמירת העו"ס על המשמעות של המאסר לנאשם. לצד זאת יש לזכור כי מדובר בעבירת אלימות קשה וחמורה באמצעות נשק קר, אשר הענישה לצידה צריכה להלום את החומרה של המעשה, לרבות בנסיבות האמורות של דקירת אדם מבוגר המתקשה בניידותו, על כל המשמעות של דקירה כזו ופוטנציאל הנזק כפועל יוצא ממנה.

אלמלא נסיבותיו האישיות של הנאשם, והעולה מהמסמכים שהוגשו, הענישה צריכה הייתה להיות באופן משמעותי גבוהה יותר במסגרת המתחם, וענישה ברף התחתון מביאה לידי ביטוי את מלוא השיקולים לקולא. לצד המאסר יש להטיל גם פיצוי, אשר יבוצע על דרך האומדן כדרך הפיצוי בהליך הפלילי. אינני מוצא מקום להטלת קנס.

11. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

פיצוי - הנאשם ישלם למתלונן ע.ת.1 פיצוי בסך 20,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, התשלום הראשון בתוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.